

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 156/06-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. V. S., - A., so sídlom B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. A., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 335/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 335/98 p o r u š i l základné právo JUDr. V. S., - A. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 335/98 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. JUDr. V. S., - A. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 120 000 Sk (slovom stodvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. V. S., - A. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 196 Sk (slovom osemtisícstodevät'desiatšesť slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. A. A., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 4. mája 2006 č. k. I. ÚS 156/06-16 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. V. S., - A. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 30 C 335/98.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobným návrhom podaným okresnému súdu 23. decembra 1998 sa sťažovateľ ako žalobca domáhal od MUDr. G. K., B. (ďalej len „žalovaný“), zaplata 464 897,90 Sk s prísl. Podľa tvrdenia sťažovateľa konanie okresného súdu vo veci je neprimerane zdĺhavé, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'aluje sa právoplatné skončenie sporu. Vec do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nebola právoplatne rozhodnutá.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom takto:

„1. Základné právo JUDr, V. S., - A., (...) sídlo B., na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III v konaní pod sp. zn. 30 C 335/98 bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava III vo veci 30 C 335/98 konať bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi JUDr, V. S., – A., (...) B. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu Bratislava III zaplatiť trovy právneho zastúpenia advokátovi JUDr. A. A. vo výške 23.370,- Sk (3 úkony po 7.650,- Sk, 3 x režijný paušál po 140,- Sk) ...a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda JUDr. T. M. a vo veci konajúci zákonný sudca JUDr. Ľ. S. listom sp. zn. Spr. 3366/2006 z 12. júna 2006 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 4. júla 2006.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom liste oznámil, že *„súhlasí s tým, aby ústavný súd pri prerokovaní veci upustil od ústneho pojednávania“* a v prílohe listu predložil vyjadrenie zákonného sudcu, ktorý uviedol:

„Vec napadla na tunajší súd 23. 12. 1998. Uvedený návrh nemal náležitosti riadne návrhu, preto bol navrhovateľ na jeho doplnenie vyzvaný súdom dňa 10. 08. 1999, ktorý tento návrh doplnil podaním 28. 03. 2003 a predložil k nemu aj listinné dôkazy na ktoré sa odvolával.

Svojou povahou ide o nárok na zaplatenie ceny za vykonané dielo – stavebné práce na rekonštrukcii rodinného domu navrhovateľa na základe Zmluvy o dielo, ktorá však nebola uzavretá účastníkmi v písomnej forme a preto na charakter uvedeného diela, ďalej na zmeny podmienok jeho dodania (zmena statického projektu a pod.), ako aj ústne uzavretej dohody o naviac vykonaných prácach, ako aj skutočnosť, že navrhovateľ vykonával práce pre odporcu bez písomnej dohody sa nepriaznivo prejavovali od podania návrhu na súd aj v postupe konania, keď obsah uvedenej Zmluvy o dielo bolo potrebné

zisťovať obtiažne okrem nepriamych listinných dôkazov aj podrobným výsluchom účastníkov, svedkov a to aj vzhľadom na rôznosť predkladaných odsúhlasených ocenení stavebných prác.

Uvedené skutočnosti vzhľadom na v tom čase platnú úpravu civilného konania, najmä v zmysle zisťovania skutkového stavu a plnenie si dôkaznej povinnosti účastníkmi konania, a teda nemožnosť využiť v súčasnej úprave zakotvený princíp kontradiktórnosti konania a po ustanovení skutkového stavu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie – aspoň čo sa týkalo rozsahu vykonaných prác (diela), boli okrem iných dôvodmi zdlhavejšieho postupu súdu, rovnako ako aj rozšírenie návrhu na začatie konania učená navrhovateľom v podaní 28. 03. 2003 a následne splnenie si dôkaznej povinnosti predložením listinného dôkazu – Výkazu výmer vykonaných prác a stavebného denníka až na výzvu súdu dňa 12. 05. 2003.

Po takto zistenom skutkovom stave súd pojednávanie dňa 09. 09. 2003 odročil na neurčito, z dôvodu potreby nariadenia znaleckého dokazovania z odboru stavebníctva – oceňovanie stavebných prác (...).

Ďalej poukazujem na skutočnosť, že od začiatku vykonávania funkcie sudcu na Okresnom súde Bratislava III v roku 1998 som mal pridelených v oddelení viac ako 500 nevybavených vecí (...).

V dobe od 01. 12. 2004 do 30. 06. 2005 som vykonával stáž na Krajskom súde v Bratislave, následne v mesiacoch júl až september sa tunajší súd sťahoval do nových priestorov, a z dôvodu presunu spisov a techniky nebolo možné v nich vykonávať úkony a počas mesiaca október 2005 som bol práceneschopný.

Od októbra 2005 som nemal predmetný spis k dispozícii, keď tento bol z dôvodu podanej sťažnosti pripojený k SPR č. 3964/05 a predložený mi bol na vyjadrenie k ústavnej sťažnosti dňa 18. 05. 2006 (...).

Dňom 26. 05. 2006 bolo na základe zmeny rozvrhu práce tunajšieho súdu uvedený spis pridelený do oddelenia JUDr. V. M.

Uvedené pokladám za príčinu vzniknutých prietáhov v tomto konaní, pretože nie len v tejto veci ale i v iných, ešte starších nemohol z dôvodu preťaženia objektívne konať bez zbytočných prietáhov, tak ako mi ukladá zákon. (...)

2. 2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„(...) Pokiaľ ide o skutočnosti uvedené vo vyjadrení Okresného súdu Bratislava III, možno ich považovať za pravdivé. Skutočnosť, že posledné pojednávanie bolo stanovené na 09. 09. 2003, ktoré sa aj uskutočnilo a zo strany konajúceho súdu bol potrebný v podstate posledný úkon – stanoviť znalca a následne vydať rozsudok, pričom prešli od tejto doby skoro tri roky – nasvedčuje tomu, že naďalej dochádza k prieťahom v konaní. (...)

Ústavnému súdu Slovenskej republiky zároveň týmto oznamujeme, že v uvedenej právnej veci na ústnom pojednávaní o prijatom návrhu netrváme a súhlasíme s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v uvedenej veci od ústneho pojednávania upustil.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 30 C 335/98:

- 23. december 1998 – sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu proti žalovanému o úhradu 464 897,90 Sk s prísl.,
- 22. marec 1999 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu,
- 9. apríl 1999 – sťažovateľ uhradil súdny poplatok,
- 10. august 1999 – okresný súd vyzval sťažovateľa na úpravu a doplnenie žaloby,
- 26. august 1999 – sťažovateľ predložil okresnému súdu doplnenie žaloby,
- 17. október 2000 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 14. november 2000,

- 14. november 2000 – uskutočnilo sa pojednávanie, pričom žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na tomto pojednávaní, preto bolo odročené na 7. december 2000,
- 7. december 2000 – okresný súd nariadil zmenu pojednávania na 30. január 2001,
- 30. január 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom boli vypočutí právni zástupcovia účastníkov a následne bolo odročené na 22. marec 2001,
- 2. marec 2001 – žalovaný predložil okresnému súdu písomné vyjadrenie k žalobe,
- 13. marec 2001 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 12. apríl 2001,
- 14. marec 2001 – okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na predloženie stanoviska k vyjadreniu žalovaného,
- 4. apríl 2001 – sťažovateľ predložil okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu žalovaného,
- 12. apríl 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom sa ospravedlnil žalovaný i právni zástupcovia účastníkov, a preto bolo odročené na 12. jún 2001,
- 24. apríl 2001 – sťažovateľ z dôvodu čerpania riadnej dovolenky požiadal okresný súd, aby nenariadil pojednávanie v termíne od 15. júna do 22. júna 2001,
- 11. jún 2001 – okresný súd zrušil termín pojednávania z 12. júna 2001 z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu,
- 29. november 2001 – sťažovateľ predložil okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní,
- 25. február 2002 – okresný súd zaslal sťažovateľovi odpoveď na jeho sťažnosť,
- 26. február 2002 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. apríl 2002,
- 7. máj 2002 – sťažovateľ zrušil splnomocnenie na právne zastupovanie na okresnom súde doterajšiemu právnomu zástupcovi,
- 23. január 2003 – sťažovateľ predložil okresnému súdu splnomocnenie pre nového právneho zástupcu,
- 12. február 2003 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 18. marec 2003,
- 18. marec 2003 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom právny zástupca sťažovateľa navrhol rozšíriť pôvodnú žalobu. Pojednávanie bolo odročené na 17. apríl 2003 za účelom rozhodnutia o uvedenom návrhu,
- 28. marec 2003 – sťažovateľ predložil okresnému súdu písomný návrh na rozšírenie petitu žaloby,
- 17. apríl 2003 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom okresný súd pripustil návrh na zmenu petitu žaloby a bol vypočutý žalovaný. Pojednávanie bolo odročené na 3. jún

2003 za účelom predvolania navrhovanej svedkyne. Okresný súd sťažovateľovi uložil predložiť výkaz skutočne vykonaných prác a stavebný denník a žalovanému uložil predložiť ocenenie vykonaných stavebných prác,

- 12. máj 2003 – sťažovateľ predložil okresnému súdu požadované doklady,
- 3. jún 2003 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa, žalovaný predložil ocenenie stavebných prác a navrhol vypočúť svedkov k oceneniu stavebných prác. Pojednávanie bolo odročené na 9. september 2003 za účelom vypočutia svedkov,
- 17. jún 2003 – žalovaný predložil okresnému súdu mená a adresy ním navrhovaných svedkov,
- 11. august 2003 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenú žalobu,
- 18. august 2003 – okresný súd predvolal svedkov na pojednávanie nariadené na 9. september 2003,
- 2. september 2003 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za rozšírenú žalobu,
- 9. september 2003 – pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia bolo odročené za účelom nariadenia znaleckého dokazovania,
- 24. september 2003 – sťažovateľ predložil okresnému súdu návrh otázok súvisiacich so znaleckým dokazovaním,
- 10. október 2003 – žalovaný predložil okresnému súdu návrh otázok súvisiacich so znaleckým dokazovaním,
- 18. október 2005 – sťažovateľ predložil okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní,
- 19. január 2005 – okresný súd zaslal sťažovateľovi odpoveď na jeho sťažnosť,
- 26. máj 2006 – na základe zmeny rozvrhu práce okresného súdu, vec bola pridelená do oddelenia JUDr. V. M.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 30 C 335/98 došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd

prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zaplatenie 464 897,90 Sk z titulu „*ceny za vykonané dielo – stavebné práce na rekonštrukcii rodinného domu navrhovateľa na základe Zmluvy o dielo, ktorá však nebola uzavretá účastníkmi v písomnej forme*“ môže v danej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci, napr. s náročným zisťovaním skutkového stavu aj znaleckým dokazovaním. Doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci.

Treba ďalej konštatovať, že konanie vo veci (od podania žalobného návrhu 23. decembra 1998 až dosiaľ) trvá iba na okresnom súde už takmer 8 rokov, a to bez meritórneho rozhodnutia. Táto dĺžka napadnutého konania je celkom zjavne neprimeraná.

2. *Pri posudzovaní správania sťažovateľa v napadnutej veci ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke konania mal svoj podiel aj sťažovateľ, ktorý sa obrátil na súd so žalobným návrhom, ktorý musel opakovane upravovať a doplňovať (26. augusta 1999, 28. marca 2003 a naposledy 12. mája 2003). Avšak v danom prípade podiel sťažovateľa na vzniknutých prieťahoch podľa názoru ústavného súdu neospravedlňuje neúmerne dlho trvajúce konanie okresného súdu a celkové správanie sťažovateľa nemožno kvalifikovať ako postup, výlučne v dôsledku ktorého došlo k zbytočným prieťahom (napr. I. ÚS 31/01).*

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek dôvodov nečinný, alebo nevykonával relevantnú činnosť smerujúcu k ukončeniu veci v období:

- od 26. augusta 1999 do 17. októbra 2000, t. j. viac ako 13 mesiacov,
- od 22. júla 2001 do 12. februára 2003, t. j. viac ako 32 mesiacov (i keď počas tejto doby 25. februára odpovedal na sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní a 26. februára 2002 nariadil pojednávanie na 23. apríl 2002, ktoré však 26. marca 2002 zrušil),

- od 9. septembra 2003 do 26. mája 2005 (podanie sťažnosti ústavnému súdu), t. j. viac ako 27 mesiacov.

Okresný súd teda počas viac ako 6 rokov vo veci nevykonal žiadny alebo efektívny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľa, ale v dôsledku postupu súdu. Obranu zákonného sudcu, že „od začiatku vykonávania funkcie sudcu (...) som mal pridelených v oddelení viac ako 500 nevybavených vecí“ a že „v dobe od 01. 12. 2004 do 30. 06. 2005 som vykonával stáž na Krajskom súde v Bratislave“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ale aj na určitý podiel sťažovateľa na celkovej dĺžke konania, považuje za primerané vo výške 120 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovení z § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2005 je 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu je 150 Sk. Základná sadzba za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 je 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu je 164 Sk.

Sťažovateľovi patrí náhrada trov za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) vykonané v roku 2005 vo výške 5 002 Sk a dvojnásobok režijného paušálu vo výške 300 Sk, a jeden úkon právnej služby (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu zo 4. júla 2006) uskutočnený v roku 2006 vo výške 2 730 Sk a režijný paušál vo výške 164 Sk.

Ústavný súd tak priznal sťažovateľovi náhradu trov v celkovej výške 8 196 Sk tak, ako je to uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. augusta 2006